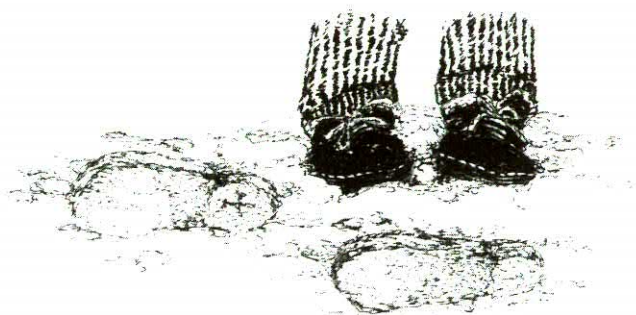

KAPITOLA IV

Uběhly další tři čtyři měsíce a zase jsme měli zimu na krku. Celý dny jsem seděl ve škole a už jsem uměl abecedu a trochu číst a psát a odříkat malou násobilku až po šest krát sedm rovná se třicet pět, ale dál se to asi nenašprtám, ani kdybych měl žít věčně. A matyka mi stejně může bejt ukradená.

Ze začátku jsem školu nesnášel, ale pak už se to dalo vydržet. Když mě to moc unavovalo, utek jsem za školu a ten mazec, co jsem další den schytil, mi vždycky udělal dobře a postavil mě na nohy. A čím dýl jsem chodil do školy, tím to pro mě bylo lehčí. Taky jsem si postupně zvykal na vdoviny pořádky – a už mi ani nebyly tolik proti srsti. Mít střechu nad hlavou a spát v posteli byla sice strašná otrava, ale ještě než začala opravdická zima, občas jsem vyklouz z domu a přespal v lese, a to jsem si pak lebedil. Můj starej způsob života se mi líbil ze všeho nejvíc, ale ten novej se mi začal postupně taky zamlouvat, aspoň trochu. Vdova říkala, že si pomalu ale jistě zvykám a dělám docela slušný pokroky. A taky že se za mě nemusí stydět.